

יום זה נקרא - חנוכה - 6.11.12

לילה, חושך קור והמון המון הירגשות עקראית המסע הזה שאני לא יודעת ובעצם יודעת מה אני הולכת לעבור היו קצת חששות ופחדים אבל האמת שכל החששות והפחדים יעברו ברגע שנגיע לשם.

אז ככה התאספנו הידגים וכל ההורים שהגיעו לעלות איתנו בחגיית בית הספר בשעה 3:30
 היו חיבוקים ושיחות מההורים וברכות למסע מועילים ושקט מור עם עצמיו.
 התחלנו לנסוע לשדה התעופה בסביבות השעה 5:00, הגענו לשם בשעה 5:15. חיביו במשך
 שעה וחצי והתחלנו את כל הסלקציות עם התיקים והדרכוים, התעככו, קיבלנו את כרטיסי
 הטיסה, עשינו Change ולאחר מכן הלכנו לגיוטי פרי קנינו דברים ומתנות.
 עלינו למטוס ההמראה הייתה בשעה 5:50 התרגשנו כל כך, הטיסה עברה בשלום נחתנו
 בוורטה לתוך קור האיים.

לעקחן את המזווקות ואז ע'לנו לטובוסים לכיוון בית הקברות בוורטה.
ראינו קברים של אנשים וגם ראינו קברים של מפורסמים שהיו בתקופה ההיא, צילמנו ושמענו
סיפורים מאוד מעניינים.

לאחר מכן נסענו לז'אנז ויטה. לא נותרו הרבה שרידים כי פולין עברה הרבה מלחמות ולאזר שופף כמה וכמה פעמים. השריד היחיד שנותר שם היה הקיר שהפריד בין הז'אנז הארץ, כיום יש שם כנסייה גותית.

אחרי שראינו את הסריקים הייתה לנו הליכה רגלית בקי' ערבות את העשר שחמנו היהוקים היו עוברים מהגטו אל מחנות העבודה.

ואז העברנו כרעץ לכבית כנסת בוורטה, כבית כנסת האזן מרשים ויפהפה צו הייתה קרן ארוכה האזן כי לאטואבוסים לא הייתה אפשרות להגיע לכבית הכנסת.

כבית הכנסת היה לנו הסבר קצת ארוך (במשך שעה) מה היה בבית הכנסת ואיך נהג לכולם ולהתפלל שם, לאחר הביקור בבית הכנסת חזרנו לאוטובוסים את כל הקרן הארוכה בקור, וגם היה סביבות 16:40 החושך כבר החל לרדת ולתו גשם גשם.

ובקיצור יום מהרה, חוויתך, ובחיוך העייף מאוד עמלתי.

הגענו לבית המלון הראשון במסע novotel בית המלון חדש, עם שירות נוח. אכלנו את ארוחת הערב ועלינו לחקרים.

כיבוי האורות היה בשעה 3:30. כולם הלכו לישון עייפים ותשושים אחרי יום מרתק ומעניין.
יותר מאחרי המשק מסע מועיל וחוויתי כמו שליחם לזוהר המושמושים הראשון (לאורית, סיע לית
הוקיה וגניאלם). ובגללם לעצמי.

הבוקר החל ב' טוב קמנו אחרי שינה מרובה. ההשכמה לבוקר הראשון למסע הייתה בשעה 6:00 ולרוחת הבוקר ב-6:30 לכדנו הכנו סנדוויצ'ים למהשק היום.

עלינו לאוטובוסים בסביבות השעה 7:30 לנסיעה של שתיים לכיוון מחנה ההשמדה טרבלינקה מה שהיה מיוחז במחנה הוא הול שהיהובג לא היו שוהים שם או ישיבים שם, במחנה הוא היו מגיעות רכבות מלאות בלגשים ופשוט היו שורפים את הלגשים רכבת אחת במחנות גזו מחנה זה היה מורכב מהשרפות ואפר לכל שוב מקום לינה.

ראינו את מסיבות הרכבת. זה היה השריף היחיד. הסתובבנו שם והיו לנו הסברים של אפרת המגיבה. עשינו מעגל שבו רואים את כולם וקיבלנו גפית מאפרת וככל קלף היה רשום שם של אדם כלשהו שהיה בשואה ופרטים על אותו אדם.

יש שם גם אנגריטה גבולדה, שם התקיים טקס ראשון במסע הזה טקס שהקבוצה מהיציאה הכינה טקס נורא מרגש. לפני אחת הנערים ניגן בגיטרה וזה רק העצים את הטקס.

לאחר סיום הטקס התקבחנו בחצרה לאוטובוסים וחצרנו לוורשה לילאומשטטפאלץ וכיכר הטיטוחים. ראינו שם אנגריטה ואז אפרת ניסתה לערוס לנו להבין מה זה המקום הוא בעצרת הגמיון היא הראתה לנו תמונות ב' שנכחם לבגמיון מה היה שם בלאת אן זה לא בלאת עצמי זה לא בלאת הרש'ס כן. ראינו שם עמוגים גבולדים. המקום הוא נתן תחושה של מקום סגור ובעצם זה היה בלאתם כביש סולן.

לאחר מכן צעגנו את מסלול הגבורה. הוא היה ארוך ומעניין, ראינו בקרן אנגריטאות של כל מיני גיבורים עם הסברים מי היה כל אחת ולמה הוא נחשב לגיבור.

לא עצרנו ליד כל האנגריטאות כי הקבוצה שלנו הייתה צריכה להתכוון לטקס, אז התקבחנו למקום שבו אמור להיות הטקס. הקבוצה שלנו התחלקה לשניים: קבוצה שהייתה עם ירון ועבדה על הטקס וקבוצה שהייתה עם לבנה.

הטקס התחיל ובכר ירג החושק זה קצת הקשה עליהם לעשות את הטקס אן הם התגברו. לאחר סיום הטקס היה לנו נסיעה של שג בקות לכיוון המסעדה שבה לכדנו את לרוחת הערב שלנו. ב' התעכבנו במסעדה ולאחר ההתעכבות חצרנו לבית המלון הייתה לנו שיחת קבוצה גיברנו עם המשפחות שלנו והיה לנו טוב כיבוי לורות בשעה 19:30.

היום האחרון מן המושבים היו (לורד'ס, נתן, מרים ויפה) בבוקר הן עשו השכמה קלה וזהו. עוב יום חוויתי חלף לו נקווה למהשק מסע טוב ומעיל.

התחלתי את הבוקר בצורה טובה מאוד. הבוקר היה מושלם עם אנרגיות חזקות לאחר שיחה עם המשפחה.

קמנו בשעה 8:00 לרוחת הבוקר בסביבות 6:30. אכלנו והכנו סנדוויצ'ים למהשק היום, ועלינו ללבוש את כובעין רסעה של שתיים, הגענו למחנה ההשמרה במיידיק שם ראינו ציפים רבים של תלי גזים, מקלחות, אמבטיות ששם היו מטביעים אנשים שהיו מחביאים את הצרכים במקומות שקשה היה לראות אותם כמו למשל בשיניים במקום הסתימות או שהיו בולעים את הצרכים, והיו מטביעים אותם והם היו מוציאים את כל מה שהם היו מחביאים והם היו מתים לאחר שהם עברו את הסלקציות.

ראינו את הציף של הנעליים. כמויות כל כך גדולות של נעליים ובליצה שהוא מלב התחלתי להריח ריח רע של נעליים וגם את הריח של העץ הישן מהבקורות צה הריח כמו שריפה צה התחבר יחד וגורר ריח רע מאוד.

בשהיינו במשרפות הצלחתי לנחש את האנשים מצופים שם וגו הייתה תחושה איומה. מתי שהוא במהלך היום גמיינתי ריח של שרפה, אך כשאלתי את שאר היעדים בקבוצה אם הם מריחים אף הם אמרו לי שזה הריח של העץ הישן. אני התעקשתי ולאמתי שאני עדיין מריחה את ריח השריפה וגו הצליח להמחיש לי בצורה יותר טובה את המצב.

ראינו את ישיבים המוותי כך אפרת המגריכה קוראת לשבים. לאורך כל הדרך ראינו את הגדרות המפחידות שעשו לי צמרמורת בכל הגוף. התקבחנו לתאים שבהם היו שורפים את הגופות. היו מוציאים המגופות כל מיני גברים כגון בסוף, צרכים בשיניים, בגוף ובקומה, במקום שהוא היו נוהגים לחלל את כבוקה של האישה והחייבים הנלצים שם נהגו לנצל מינית נשים. אף אפרת סיפרה לנו סיפור נורא מעניין והתחלנו לשיר את השיר יאשת חיים מי ימצא לזכר כל הנשים שכבדן חולם.

התקבחנו. ראינו את המשרפות צה היה כל כך נוראי לראות מקום כל כך אכזרי. אפרת המגריכה סיפרה לנו שבמשרפות הללו היו מנצלים את החופש עם להכנת לחם. אפרת סיפרה לנו סיפור על ניצולת שואה שתימה הייתה רבה עם אימא שלה ולא היה לה צמץ לבקש סליחה מאימא שלה והיא הייתה כפולין מספר פעמים והיא הרגישה שהיא לא מוצאת את המקום הנכון כבי לבקש ממנה סליחה והמקום היחיד שהיא ראתה בו לרכון לבקש את סליחתה של אימא היה במשרפות, במקום שבו היו שורפים את הגופות ובגלל פחד שהיא הייתה נחווה קבוצות אף בכל פעם מחקש היא פשוט הייתה מבקשת סליחה.

לאחר מכן הגענו לשעת הטקס שלנו של הקבוצה של לבנה. הטקס שלנו התקיים מתחת להרי האפר בהי הצה היה אפר של בני האדם ששרפו למוות בתוספת חול כבי שזה יוכל להישמר בצורה הטובה ביותר.

כא חכרי המשלחת נא אטאכוסיס] התיישבו במגרשות לכיוון הר האפרואנטו, משתתפי הטקס היינו למטה, הם התחילו את הטקס. כא אחא הקריא את הקטע שלו. תלמידיי מבית הספר עתיד רגילא מהרצליה עצרו לנו וניגנו ושרו שיר מהשיר הזה בלחן הצליח להראות לי את כא מה שהיה שם הוא היה שיר כא בן קולע.

אחרי השיר הגיע הקטע שלי ובקטע שלי היה קטע שקשור לאפרואנטי את אפרואני בין ערמות האפרואי התרגשתי מאוד, זה הישש אותי ואני לא להקריא את הקטע שלי בצורה הטובה ביותר כי הצלחתי להתחבר לקטע בעליל מה שראינו.

שרנו את יהתקווה. כולל נעמנו. הסתכלתי על הקהל והם הסתכלו לשמיי, היו בלחן שהרימו גלילים והם הסתכלו על הנוף. זה כא בן העצמי אותי מבפנים. זה הישש בה טוב להראות את הנוער של עם ישראל בה מאוחד בעליל המאורעות שהתקיימו פעם. לארח מבן נסענו לבית המלון נסיעה של 10 דקות בית המלון היה ברמה נמוכה לעומת מה שהיה אתמול.

לכלנו ארוחת ערב עלינו לחקריי ובשעה 22:00 בערב הייתה לנו שיחת קבוצה. הקבוצה של ירון יחד עם ירון והקבוצה של לבנה יחד עם לבנה.

כא אחא סיפר מה הוא לקח מהיום הזה. פתחנו דיונים. זה היה כא בן בילי ומעניין לשמוע את זה, זה גרם לתחושה של איחוד עם כולל, בקיצור שיחה מעניינת. הסתיימה השיחה. עלינו לחקריי. כיכוי האורות היה טוב בשעה 23:00 ועלינו לישון. היה יום ג' קשה והוא הסתיים. מלחמת לעצמי המשך מסע מועיל ומהנה.

בוקר יום שישי הייתה לנו השכמה בשעה 5:30 לרוחת בוקר בסביבה הכנו אוכל למהמק היומי.
הכול נעשה בצריחות. יום שישי היומי, תגדירו. והשם נסענו נסיעה של שעותיים וחצי ולפי
שלוש שעות נסיעה ג' מתישה לכיוון העיירה קיילצה, שם היה פוגרום אחרי השואה ביהודים
שחזרו לעיירה וניסו לשקם את חייהם. היה לנו טקס מאוד יפה של כייס מרתניה. הרגש.
אחרי הטקס נסענו במהירות לכיוון בית המלון החזק שנמצא בקראקוב. מלון ג' יפה, עשינו
התארגנות קלה לשבת של כ- חצי שעה התמקדנו במלון החזק החלפנו בגדים ונסענו לבית
הכנסת לפני כניסת שבת בולש יפוי ומבושמים לקראת השבת הלהובה.

הגענו לבית הכנסת יטמפלי שם היו כל המשלחות. התחלנו את התפילה לאחר שחיכינו
שבולש יעצו. התפילות היו גם בנוסח ספרדי וגם בנוסח אשכנזי ופיחדו זך יצא מההימ, זך
הראה את בולש, את כל האנשים שהיו שם ואת הכוונה שלהם להתפלל ולהלחין בהי.
התפילה הייתה כל כך טובה ומעצימה הסתכלנו מלמעלה על הכניס שגולה שהתפללו
בכוונה גבוהה. זך היה כל כך יפה.

אחרי התפילה חזרנו ברגל לבית המלון. עשינו קיבוץ עם כל המשלחות ולפי לבחנו את ארוחת
הערב. אחרי האוכל היה לנו מפגש של הקבוצה שלנו. הדורים הבינו לנו הפתעה והפילו לנו
מכתבים.

לאחר מכן היה לנו זמן חופשי עד השעה 10:30 ולפי היה לנו כיבוי אורות.
יום שישי מההימ וכל מה שנותר הוא ללכת ללינה טוב ושבת שלום לי ולכל מי שנימצא
בארץ.

בוקר יום שבת. איצו אווירה כיפית, סולל סולל השכמה יותר מלוחה, קמנו בשעה 8:00 לרוחת בוקר הייתה כס:7. לבלנו ומי שלא שחר שבת הבין סרגווייזים ולג יצאנו מבית המלון להליכה רגלית לכיוון הרובע היהודי רובע הקציימיזי עם שם המלך קציימיזי, הלכנו לבית הכנסת יאטטשולי שם הסבירו לנו עם בית הכנסת איך הוא נבנה ובנומה.

שם ירון שלם אותנו למה אין שם מצודה אן אלף אחז לא יגע לענות לנו, ולג הוא הסביר שבגלל שבת הכנסת הוא כבר קבוע לז אין צורך בקבוצת המצודה, ובששאלנו אותו למה בלרף בן ים מצודות בבתי הכנסת...? לז הוא ענה כי בבתי הכנסת בלרף לרוב מתקיימים שם שיעורי תורה.

יצאנו מבית הכנסת, ראינו עוז בית כנסת נוסף שמו היה הרמל.

המשכנו לבית הכנסת השלישי להיום בית הכנסת יאייזקי אפרת ושרי המגריכים הסבירו בצורה יפה מאוד וצורתית למה הוא ניקרא כך ומה הסיפור שמאחורי זה.

משם התקבחנו ברגל גטו פוגזוניה שם עשינו הפסקת אוכל, אפרת ניצלה זלאת בבי להסביר לנו עם בית המרקחת שבנוי שם ועל העצירה שהרופאים הפולנים היו נותנים ליהודים בגלל האתיקה שלהם ועל כך שהם שמו עם האתיקה שלהם למרות כל הלחצים של הנאצים. הרקח בבית המרקחת הוכרז כחסיג אומות העולם.

משם התקבחנו לכיוון החומות. עברנו דרך גשר ענק ובגדרות הגשר היו תלויים מעולים שסימלו את להבתם של האות אהבים. תוך כבי ההתקבחות בגשר אפרת סיפרה לנו שהוא עם שם מלך קרקוב.

ראינו את האגרטל של הדקון שהוא הסמל של קרקוב, הוא יורק לש כל כמה דקות. לאחר מכן הגענו לכיכר הסיקניזיה שם זה היה מקום הקניות שלנו נתנו לנו גבולות ללן מותר ולסור לנו לעכתי, עברנו תברוק של הקביט שלנו.

התפקדנו במספרי הכרזל, התלספנו ועלינו לטוטובוסים לכיוון בית המלון. לבלנו לרוחת ערב ולג נסענו לטובוחוטה שם התקייס טקס מרהיב במיוחד לכבוד חסיגי אומות העולם. ערב זה ניקרא יערב אומות העולם, הציגו אותם בפנינו וסיפרו לנו עם פועלם. אחיב שרנו שירי ארץ ישראל, רקדנו, השתוללנו, הוצאנו אנרגיות ולג חזרנו למלון.

יום מהש לרוקקן ומעייף ומהפ אפשי רק לאחל לילה טוב!

היום התחיל בשעה 8:00. בוקר מאוד מעייף אחרי אתמול. הייתה לנו השכמה טלפונית ואף השכמה של המושמושים.

הלכנו לארוחת הבוקר אבלנו הכנו סנדוויצ'ים למהשך היום, עלינו לאוטובוסים ונתנו לנו הקבנה על מה שנעבור היום.

התחלנו בנסיעה של שעתיים לכיוון אושוויץ שם התחלנו לראות גברים, חפצים, בכל ביתן נערכה שפוסקת בנושא אחרי מתוך כל הצוועות שהתרחשו באושוויץ.

היה ביתן אחד מבין הביתרים הרבים שבו היו מענים את האסירים בכל מיני צורות גזעניות. בביתן 10 למדנו על ניסויים שנעשו בבני אדם ושמענו סיפור מקריע על אישה שהייתה בטוחה שהניסויים שנעשו בה גרמו לה לעקרות אבל לבסוף היא ילדה ויש לה ילדים ואף נכדים. היו מקרים באלה שבהם אחז הרופאים פשוט בכוונה לא כיצד את העיקור כמו שצריך, זו הייתה הדרך שלו לעצור או לכפר על מה שעשה.

ראינו שיער של אנשים, סירים, מכשיות, מכשיות גילוח וכדומה.

ראינו סבוים, בגדים של ילדים צה היה כל כך מזמרה. ניסיתי להבין מה היה עובר על הילדים שהיו בגטאות ושלא היה להם סיכוי קלוש אחז לעבור סלקציות של הנאצים. ראינו קפיים ופרוטצות של נכים. לנכים גם אם הם היו הכי מוכשרים שיש הם לא היו עובדים את הסלקציות.

במשך כל הסיור היינו עם אוזניות בהן יכולנו לשמוע את המקריבה שלנו כבי שלא יהיה יותר מקי רעש. לאחר שסיימנו את הסיור באושוויץ יצאנו לארוחת צהריים.

הצללנו ואז יצאנו לבירקנאו שזה מחנה ההשמדה שבתוך אושוויץ (כי באושוויץ היו הרבה מחנות שונים), שם חיים נוי איש העדות שלנו סיפר לנו את הסיפור שלו ואת החוויות שהוא חווה מכאן מקום ומקום שבו הוא היה.

הצללנו לשמוע בקול שלו את ההתרגשות ואת הקושי ואחרי העדות ואחרי ששמענו את כל הסיפור שלו כולם החלו לקרוא לו ישיבוי אק הוא השיב ואמר יאני לא גיבור, יאני רק רציתי לחיותי הוא סיפר לנו היכן הוא עבד ועל כל התבסיסים שהצילו את חייו.

לאחר מכן הגענו למשרפות התת קרקעיות הם היו הרוסות לטמרי שם עשינו מן טקס קבוצתי שנקרא ילכל איש יש שמי. ישבנו במעגל והקראנו שמות של נספים או קרובי משפחה שנרספו. הקלמנו נרות נשמה וזה היה כל כך מרגש. באתנו הרגע כולם החלו להתפרק ולככות. אני לא כביתו, אק כשראיתי את כולם בוכים זה רק העצים לי את המשמעות של השואה.

זה רישטו צמרה, אק אני עדיין שואלת את עצמי שוב ושוב כמה קרה ומה היה היו כל כך יעיים??

חשיתי לעצמי ואחריי שאת כל התשובות לכל מיני שאלות אני אוכל לענות רק אחרי המסע אחרי שאני אעכל את זה.

אחרי הישג הצה לפתת הפילה עמו כמה גדות חופשיות בגדות העליון ראינו את בולט בוכים
ושבולט חיבקו את בולט בלונדו רשע הייתה לי תחושה כיב בולטת של חוסר ידע ומה לעשות.
אז ראינו את ירון מתפרק עו בפעם הראשונה ובשלינו בשעה קרה עו היה לי חשק לעבת
ועחבק אותו אך זה הישג לי עא מתאיי.

עלחר מכן התכנסנו שוב לפתת נתרנה עמו הסבר קצו ואז פנינו לכיוון הטקס של בייס עתיד
היילס מהרצליה טקס מהש יפה והישג עא התרשתי בשום טקס כן.
אורלי עיוותה את חיינו נוי איש העדות עהרליק את נר המשואה ובטקס הזה כמעט כל החברה
כמסע התפרקו ועא יכלו לעלות יותר.

אחרי שהבול הסתיי עעינו עלאטובוסינו וירון אחר ענו שיש עמו הפתעה, כמעט בולט ידעו
עליה וראינו את הסרטונים שהוריש הכינו ענו, סרטונים שמהם חיצקו את בולט. עא ראינו
את של בולט, היו 2 גיסקים של עכבו.

הגענו עמלון ולכלנו ארוחת ערב ואחרי ארוחת הערב הייתה ענו שיחה קבוצתית. ירון התחיל
הוא סיפר עמו מה היה הישג שגרב עו עהתפרק ואז בולט סיפרו את החווית של היוש הקשה
הזה.

היוש הזה בלונדו ופכירקנלו היה יוש אחז הקשים והוא הישג עסיומו.
וכנימה הצו נשיג עילה טוב ורק טוב.

יום שביעי' למסע - 21.11.21

הבוקר התחיל טוב לאחר שינה לא מרובה לאחר היום הקשה שעבר עלינו אתמול. ההשכמה הייתה בשעה 5:30 התארגנו לבדנו לרוחת בוקר ויצאנו לכיוון העיירה ששמה יטרופי ולפני תחילת הנסיעה לבנה למרה שלנו מכינים יומן מסע מהמשלחת שלנו לחיים איש העדות.

הגענו לעיירה ושם הלכנו לקבר יותר רכון לבית הקברות ושם קבור החסידי נובו-ז'אנץ שם התחלנו לרוות את אפרות הקפצת דוקבת עם שירים, שללנו אותה למיה היא ככה קופצנית והזכרנו לה שלנחנו בבית קברות ואז היא הסבירה לנו שהחסידי אמר לעצמו להלחין תהיה להי בטוב וברע ושתהיה ישמחו.

היא ביקשה מאתנו לכתוב פתקים ולשים על קברו כי הוא היה עוזר להם להגשים את החלומות שלהם, משם התקדמנו לבית הכנסת שם המהרי"ק של הוצ'לה המהרי"ק וסיפר לנו סיפור על משפחתו שהיו ניצולי שואה, בית הכנסת היה מאוד יפה, צבעוני וססגוני, משם חזרנו לאוטובוסים.

נסענו לבימת השלירות שם ראינו רחבה יפה.

ושם פעם נסענו לעיר שמו היה צבליטובוסקה גורה יערי הידועים.

אפרת סיפרה לנו על אב שאלחץ החיילים הנאצים ברוש ממנה לבחור בין שני ילדיה והיא לא ידעה במי לבחור והיא הייתה פשוט חסרת אונים היא בחרה בכך היותר צעיר ולבסוף החיל הנאצי הרוג את שניהם. זה היה כל כך עצוב לשמוע זאת הוצ'לה חתני להכנים את אחותי לסיפור וחשבת לעצמי אב היו מבקשים ממנה לבחור בין שני ילדיה ואז בלאת הוצ'לה חתני להכין את חוסר האונים.

אפרת ידעה להעביר את הסיפורים והמקצות הנחולץ בצורה מושלמת.

לאחר מכן היה טקס נוסף של בייס מנתניה, סיימנו את הטקס ועלינו לאוטובוסים, עשינו עצירה ושם הייתה לנו לפטורות לקנו בבריס.

אחרי זה נסענו לבית המלון נסיעה של שעתיים וחצי כשהגענו למלון לבדנו לרוחת ערב ואת היה לנו מפגש של שתי הקבוצות יחדיו עשינו סבב של מה לקחנו מהמסע, ומה לקחנו מההכנות למסע. למפגש הזה אפרת גם הצטרפה.

אחרי הסבב שלקח הרבה זמן, לאון ואגיר ארגנו משחק. ההשתתפות לא הייתה חובה ואי שרצה נישלה. המשחק היה עם שקית טופי וכל אחד הביא למישהו שהוא הרגיש שהיה לו משמעותי ואמר לו כמה מילים צחקנו התרגשנו והרגשנו טוב בסוף הערב.

זהו היה הליכה האחרון במסע הזה כיבוי האורות שלנו היה בשעה 5:30 לשם שינוי צחקנו השתדלנו ואז נכנסנו לחבריהם.

אני ואורלי השותפה שלי לחקר לא ישנו. עלינו לישון רק 3:30. עשינו ליטה לבן שתינו יחד ואז עלינו לישון אחרי יום כייפי במיוחד עם אורלי והקבוצה המדהימה שלי.

היום השמיני למסע - 21.11.13

בבוקר קמנו וסגרנו את המצוואות, הלכנו לחצר האוכל, לבדנו והכנו סנדוויצ'ים למהשק היום
ואז עזינו לחצר להוריק את המצוואות למטה לעובי. הצטלמנו עם אנשים מהמשלחת בין
היתר רינה הראש משלחת שלנו.

נפרדנו מהמלון, הראנו לירון גרבורים כמו בכל יום והשם נסענו לבית הקברות יקוביץ שזה
היה בית קברות של נוצרים אך קבורים שם צוחיילים יהודים.

שם נעזק טקס של המגריבים ואז הנחנו צרי פרחים לקברים של החיילים. אחר כך התקבנו
רגלית לכיוון האוטובוסים ונסענו באוטובוסים וראינו מהאוטובוס את בית החרושת של שירג'ר
הוא שופף והפך להיות מוזיאון.

אחרי בית החרושת נסענו למחנה ההשמדה פלשטוב שם לא נותר קבר. שם צ'כרון חוף מבור
ענק שיש בו גשאי, שם ישנו אפר של האנשים ששרפו.
אפרת סיפרה לנו סיפורים וראינו חיילים פולנים.

נסענו נסיעה של סג בקות לכיוון מברות המלח זה במברה שנחשב לאחד משכנות פלמי תכל.
נקום יפיה. היינו מתחת לאבנה ראינו מלח וכל מיני תצוגות של איך היו מתפעלים את זה
פעם.

נסענו לכיוון שדה התעופה בקרק עזינו בבית המלון ושם היה טקס סיום מילות תורה חילקנו
לחיים את היומן מסע שהכנו לו חילקנו כל מיני מתנות לחברה האבטחה ולסטאש שהיה
המאבטח של המשלחת שלנו מביש. הטקס שלנו היה הכי מושקע והודינו לכולם וגם לאלה
שליו אותנו לעברה וירון.

עזינו לאוטובוס בחציה המשכנו לנסוע לשדה התעופה בקטוביץ. שרנו בפעם האחרונה את
שיר המסע שלנו יעלה קטן שלמי שרנו שמוס פעמים היה נורא כיף התגבשו בצורה כיב חזקה
וכל אחד התחיל להביא גאומים ואז אני למרתי והצהרתי את כולם שמי שלם יעיד שלום
ובוקר טוב במקילף אז הוא יחטוף מהמי. בקיצור הנסיעה הכי מהנה שהייתה לי במסע הזה.

עמנו בתורים ארוכים ובפיקוק בטחוני בשדה התעופה, קנינו כמה גבריים בקינטי פרי של פולין
ומשם עזינו למסוס חציה הכיתה כולם התחילו להגיך כל מיני מילות סיבות.

בשנחתנו בארץ, פתאום לא רואים את כל המאבטחים למטה אין את הנהג הפולני שמסגר
את המצוואות אוטובוס שורה לחלוטין. מרגע זה התחלנו להרגיש את החציה מולין.

אז זהו נגמר עכשיו חוצרים הכיתה אחרי מסע של חוויות שטויות גמעות יגע ותחושה
שהצלחת להשכיל ולהפין יותר את המשמעות השואה.

מרגע זה ואילך לשואה תהיה משמעות שורה ומשמעותית בשבילי.
את המסע הזה לא אשכח בחיי!

נקווה לעבור עוד גבריים בלילה בחיים, זה גבר גבר עם שכבה נגירה!

הסוף...